

5. STUDIJA

„SVETA TAJNA KOJA JE BILA SAKRIVENA TIJEKOM PROTEKLIH VJEKOVA I NARAŠTAJA, A SADA JE OBJAVLJENA NJEGOVIM SVETIMA“ Kol. 1:26

Tračak svjetlosti prvog obećanja – Obećanje Abrahamu – Nada odgođena – Tajna se počinje razotkrivati na Pedeseticu – Što Tajna u stvari jeste – Zašto je toliko dugo držana tajnom – I dalje tajna za Svijet – U određeno će se vrijeme obznaniti svima – Kad će tajna biti svršena.

Dok je čovječanstvo bilo pod odgojem zla, i nije bilo u stanju razumjeti potrebu za tim, Bog je u više navrata izrazio svoj naum da ih obnovi i blagoslovi preko dolazećeg osloboditelja. Ali tko će biti taj osloboditelj bilo je tajnom nekih četiri tisuće godina, koja se počela jasno otkrivati tek nakon Kristova uskrsnuća, na početku Kršćanskog ili Evanđeoskog doba.

Osvrnuvši se na vrijeme kada su naši praroditelji izgubili život i Edensku sreću, možemo ih vidjeti pod pravednom kaznom za grijeh ispunjene tugom, i bez zrake nade, osim tog jednog tračka kojeg su izvlačili iz te nejasne izjave da će potomstvo žene zdrobiti glavu zmiji. Iako je za nas to od punog značaja u svjetlu kasnijih zbivanja za njih je to bio samo jedan slabašan tračak svjetla. Prošlo je gotovo dvije tisuće godina bez dokaza o ispunjenju.

Oko dvije tisuće godina kasnije, Bog je pozvao Abrahama i obećao da će njegovo potomstvo blagosloviti sve narode na zemlji. Izgledalo je kao da se Bog još uvijek drži svog prethodno izraženog nauma, i sada ga je htio ispuniti. Vrijeme

je jurilo: obećana zemlja Kanaan još uvijek nije bila u njegovu posjedu; još uvijek nisu imali potomstva, i Abraham i Sara su starili. Abraham je razmišljao da mora pomoći Bogu ispuniti njegovo obećanje; pa se tako rodio Išmael. Ali njegova pomoć nije bila potrebna, jer se u pravo vrijeme rodio Izak, dijete nade i obećanja. Tada se činilo da je došao obećani vladar i blagosiljatelj naroda. Ipak se to nije desilo: godine su prošle, Božje obećanje naizgled kao da je propalo; jer Izak je umro i njegov nasljednik Jakov također. Međutim vjerna nekolicina i dalje se čvrsto držala obećanja i bili su podržani od Boga; „jer je savez kojeg je sklopio s Abrahamom“ bio potvrđen „zakletvom Izaku“ i „postavio Jakovu kao zakon i za vječni savez Izraelu.“ (1. Ljet. 16:16, 17)

Kada su u vrijeme Jakovljeve smrti njegovi potomci prvi put bili nazvani DVANAEST PLEMENA IZRAELA i prepoznati od Boga kao „izabrani narod“ (1. Mojs. 49:28; 5. Mojs. 26:5) očekivanje da će taj narod kao cijelina, kao obećano potomstvo Abrahamovo, posjedovati Kanaan, te vladati svijetom i blagosloviti ga, kao da je bilo na pragu realizacije; jer na koncu pod naklonošću Egipta postali su moćan narod. Ali nada je bila gotovo upropaštena, a obećanje gotovo zaboravljeno kada su ih Egipćani nakon što su zadobili kontrolu nad njima učinili svojim robovima za dugo razdoblje.

Uistinu Božja obećanja kao da su bila obavijena velom tajne i izgledalo je da je veoma teško naći njegove puteve. Međutim u pravo vrijeme došao je Mojsije, veliki osloboditelj, čijom rukom ih je Bog izveo iz ropstva, čineći velika čuda u njihovu korist. Taj veliki osloboditelj umro je neposredno pred ulazak u Kanaan; međutim kao Božji glasnogovornik on je objavio: „Proroka iz tvoje sredine, između braće tvoje, kao što sam ja, podignut će ti Gospodin, Bog tvoj.“ (5. Mojs. 18:15; Djela 3:22) To je dalo

daljnji uvid u Božji plan, pokazujući ne samo da će njihov narod kao grupa na neki način biti povezan sa budućim djelom vladanja i blagoslivljanja nego da će između njih biti izabran jedan koji će voditi k pobjedi i ispunjenju obećanja. Tada je Jošua, čije ime znači izbavitelj ili spasitelj, postao njihovim vođom, i pod njim su dobili velike pobjede, i na koncu ušli u zemlju obećanu u savezu. Zacijelo je tada izgledalo da je došao pravi vođa, i da će obećanje tada imati svoje potpuno ispunjenje.

Međutim Jošua je umro a oni kao narod nisu napravili neki značajan napredak sve dok im David i Salamun nisu bili dati kao kraljevi. Tada su dosegнули vrhunac svoje slave; i uskoro umjesto da su gledali ispunjenje obećanja, bili su lišeni svoje moći i bili podvrgnuti drugim narodima. Neki su se međutim i dalje čvrsto držali obećanja i gledali na velikog Osloboditelja kojega su Mojsije, Jošua, David i Salamun bili pred slike.

Otprilike u vrijeme kada je Isus bio rođen, svi su ljudi bili u iščekivanju Mesije, dolazećeg kralja Izraela a kroz Izrael i cijelog svijeta. Ali Izraelska nada slave i časti njihovog dolazećeg kralja, nadahnuta pred slikama i proročanstvima o njegovoj veličini i moći, navela ih je da previde drugi set predlika i proročanstava, koji su ukazivali na njegovu patnju i smrt, kao otkupnine za grešnike, a što je bilo potrebno prije nego što blagoslovi mogu doć. To je bilo predočeno sa Pashom prije nego su bili izbavljeni iz Egipta, u žrtvovanju životinja prilikom davanja zakona saveza (Hebr. 9:11 – 20; 10:8 – 18), i žrtvama koje je svećenstvo prinosilo svake godine na dan Pomirenja. Previdjeli su i iskaz proroka koji su „svjedočili o *patnjama* koje su očekivale Krista i o svemu slavnom što *dolazi poslije njih*“ (1. Pet. 1:11) Stoga kada je Isus došao kao žrtva, nisu ga prepoznali, nisu prepoznali vrijeme svog pohoda. (Luka 19:44) Čak su i njegovi bliski sljedbenici bili

zbunjeni kada je On umro; i žalosno su rekli: „A mi smo se nadali da je on onaj koji će izbaviti Izraela.“ (Luka 24:21) Očigledno su izgubili svoje pouzdanje u njega. Propustili su vidjeti da je smrt njihovog vođe bila jamstvo za Novi Savez pod kojim će doći mnogi blagoslovi i djelomičnog ispunjenja saveza obećanja. Međutim kada su utvrdili da je uskrsnuo iz groba njihova izbljedjela nada počela je ponovno oživljavati (1. Pet. 1:3) i kada ih je trebao napustiti pitali su ga glede njihove dugo priželjkivane i dugo odgađane nade rekavši: „Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu obnoviti Kraljevstvo?“ Da su njihove nade u biti bile ispravne iako nisu znali vrijeme kada će se one ispuniti vidljivo je iz Gospodinovog odgovora: „Nije vaše znati vremena ili razdoblja koja Otac ima u svojoj vlasti.“ (Djela 1:6, 7)

Kada je Isus uzašao, njegovi učenici mora da su se pitali u kom pravcu sada ide Božji plan?; jer sjetimo se da su učenja našeg Gospodina uglavnom bila u usporedbama i tajnovitim izjavama. On im je rekao: „Još vam imam mnogo toga reći, ali sada ne možete nositi. No kada dođe on, duh istine, uputit će vas u svu istinu.“ „On će vas poučiti o svemu i podsjetiti vas na sve što sam vam ja rekao.“ (Ivan 16:12, 13; 14:26) Stoga oni nisu mogli puno toga razumjeti prije dolaska Pentekostalnog blagoslova.

Čak i tada trebalo je proći dosta vremena prije nego su dobili čisto, potpuno razumijevanje djela koje je izvršeno i njegove povezanosti sa Izvornim savezom. (Djela 11:9; Gal. 2:2, 12, 14) Međutim čini se da iako oni nisu u potpunosti i jasno razumjeli neke stvari, da su služili kao Božji glasnogovornici i njihove nadahnute riječi su bile jasniji i dublji izrazi istine od onog što su oni u potpunosti razumjeli. Naprimjer pročitaj Jakovljevi govor u kojem kaže: „Šimun je

potanko iznio kako je Bog prvi put pogledao na neznabošce da iz njih uzme narod za svoje ime (nevjestu). S tim su u skladu riječi proroka kao što je napisano: Nakon toga (nakon što se uzme taj narod iz neznabožaca) vratit ću se i opet izgraditi palu sjenicu Davidovu (zemaljsku vlast) Ruševine ću njezine opet izgraditi i opet ću je podignuti.“ (Djela 15:14 – 16)

Jakov je kroz slanje Evandjelja preko Petra prvom neznabožačkom obraćeniku i kroz Pavla neznabošcima općenito isčitao Božju providnost koja je jasno pokazala da će tijekom ovog doba vjerni Židovi i neznabošci biti jednako u milosti. Tada je pogledao u proročanstva i našao da je tako bilo zapisano; i da će nakon što se djelo Evandeoskog doba završi biti ispunjena obećanja za tjelesni Izrael. Postupno se veliku tajnu, toliko dugo sakrivenu počelo razumijevati od strane nekolicine svetaca, posebnih Božjih „prijatelja“.

Pavao izjavljuje (Kol. 1:27) da je ta tajna sakrivena od mnogih vjekova i od mnogih naraštaja a sada objavljena njegovim svetima.

„Krist u vama, nada u slavu“

To je velika Božja tajna koja je bila skrivena od svih prijašnjih vjekova i još uvijek je skrivena od svih osim jedne posebne klase – svetaca, posvećenih vjernika. Ali što se podrazumijeva pod „Krist u vama“? Naučili smo da je Isus bio pomazan sa svetim Duhom (Djela 10:38), i tako smo ga prepoznali kao Krista – pomazanika – jer riječ *Krist* znači *pomazanik*. I apostol Ivan kaže da *pomazanje* koje *smo mi* (posvećeni vjernici) primili *ostaje u nama*. (1. Ivan 2:27) Tako su sveci ovog Evandeoskog doba pomazana grupa – pomazani da budu Božji kraljevi i svećenici (2. Kor. 1:21; 1. Pet. 2:9); i zajedno sa

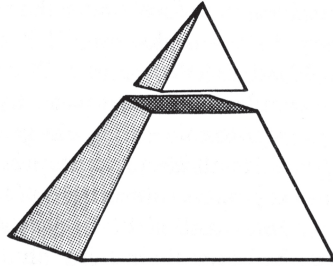
svojim poglavarem i Gospodinom oni sačinjavaju Jehovinog pomazanika – Krista.

U skladu s tim Ivanovim učenjem, da smo mi također *pomazani*, Pavao nas uvjerava da ta tajna, dobro čuvana u prošlim vjekovima a sada obznanjena njegovim svetima, je ustvari u tome *da Krist* (Pomazanik) „nije jedan ud nego mnogi“, kao što je ljudsko tijelo jedno ali ima mnoge udove, i kao što mnogi udovi sačinjavaju jedno tijelo, tako je isto i s Pomazanikom – Kristom. (1. Kor. 12:12 – 28) Isus je pomazan da bude Glavom ili Gospodarem Crkve, koja je njegovo tijelo (ili njegova zaručnica kako je drugačije izrečeno u Efež. 5:25 – 30), i oni zajedno sačinjavaju *obećano „potomstvo“* – obećanog Osloboditelja. „A ako ste Kristovi, onda ste *potomstvo* Abrahamovo, *nasljednici* po obećanju.“ (Gal. 3:29)

Apostol pažljivo čuva Crkvu od bilo kakvih oholih tvrdnji govoreći za Isusa da mu je Bog „sve podložio pod noge i učinio ga glavom nad svime za dobro skupštine koja je njegovo tijelo“, „*da u svemu bude prvi*“ (Efež. 1:22; Kol. 1:18). Ipak kroz figuru ljudskog tijela on lijepo i snažno prikazuje naš prisni odnos. Isus je naučavao ovo isto jedinstvo rekavši: „Ja sam trs, vi ste mladice.“ (Ivan 15:5)

Naše jedinstvo s Gospodinom Isusom, kao članova Krista, pomazane grupe, dobro je ilustrirano primjerom piramide.

Pokrovni kamen je sam po sebi savršena piramida, drugo kamenje mora biti ugrađeno ispod njega i ako je u skladu sa svim karakterističnim crtama pokrovnog kamena cijela građevina bit će savršena piramida. Kako prekrasno ovo ilustrira naš položaj kao članova „*potomstva*“ – „*Krista*“ – Udruženi i u savršenom skladu s našom glavom mi kao živo kamenje smo savršeni, dok odvojeni od njega mi smo ništa.

Isus, savršeni, bio je visoko uzvišen i sada mu se mi predstavljamo kako bi smo bili formirani i oblikovani prema njegovom primjeru i da bi smo bili izgrađeni kao Božja građevina. U uobičajenoj građevini nema glavnog ugaonog kamena, ali u našoj građevini postoji glavni ugaoni kamen, pokrovni kamen, kao što je napisano: „Evo stavljam na Sionu ugaoni, izabrani i dragocjeni kamen“; „Pristupite k njemu, živome kamenu ...i sami se kao živo kamenje ugrađujete u duhovni hram za sveto svećenstvo, da prinosite duhovne* žrtve koje su ugodne Bogu po Isusu Kristu“ (1. Pet. 2:4 – 6) Mi vjerujemo da će vrlo brzo jedinstvo između Isusa, „Glave“, i „Crkve koja je njegovo tijelo“ biti potpuno.

I dragi ljubljani moramo izdržati mnoge udarce i poliranje – moramo proći kroz mnogo transformacije i mnogo usklađivanja s njegovim primjerom, pod vodstvom velikog Majstora – Graditelja, kako bi vještina i idealnost graditelja bile prikazane na nama; mi moramo stoga paziti da nemamo neravnih godova naše volje koji se suprotstavljaju ili osujećuju ostvarenje njegove volje u nama; moramo biti poput djece i ponizni – „obučeni u poniznost; jer Bog se suprotstavlja oholima a milost ukazuje poniznima“. Ponizimo

---

* Sinajski manuskript izostavlja riječ duhovne ispred riječi žrtve.

se stoga pod moćnu ruku Božju da bi nas uzvisio u pravo vrijeme (1. Pet. 5:5, 6), kao što je uzvisio našeg Poglavara i preteču. (Filip. 2:8, 9)

Ovo je zaista prekrasna poruka, i dok istražujemo po Bibliji u svezi našeg veličanstvenog nebeskog poziva nalazimo kako su svi proroci izražajni u objavljivanju milosti (naklonost ili blagoslov) koju smo dobili (1. Pet. 1:10); dok pred slike i usporedbe, i do ovog časa tajne izjave, sada postaju osvijetljene, bacajući svoje svjetlo na „uski put“ kojim je pomazana (Krist) grupa pozvana trčati za nagradom koja je sada razotkrivena pogledu. To je zaista bila tajna o kojoj nitko prije nije mogao ni slutiti – da Bog namjerava podignuti ne samo Izbavitelja, nego izbavitelja kojki se sastoji od više članova. To je *nebeski poziv*, kojega posvećeni vjernici Evandeoskog doba imaju prednost postići. Isus im to nije pokušavao razotkriti kao tjelesnim ljudima sve do Pedesetnice, kada su bili pomazani – nanovo začeti za novu prirodu. Iz Pavlovog objašnjenja saznajemo da nitko osim „novog stvorenja“ ne može sada cijeliti a niti razumjeti taj nebeski poziv. On kaže: „govorimo o božjoj mudrosti izraženoj u svetoj *tajni* o sakrivenoj mudrosti (plan). Bog je prije vjekova unaprijed odredio taj svoj naum za našu slavu. Tu mudrost nije upoznao nijedan od vladara ...nego kao što je napisano: „Što oko nije vidjelo i uho nije čulo i što u srce čovječje nije došlo, to je Bog pripremio onima koji ga ljube. A nama je to Bog otkrio svojim duhom.“ (1. Kor. 2:6 – 14)

U svojoj poslanici Galaćanima, Pavao razotkriva cijelu tajnu, i pokazuje kako će se ispuniti Abrahamski savez. On pokazuje da se Zakon dat Izraelu ne sukobljava sa prvobitnim savezom (Gal. 3:15 – 18) i da je Krist potomstvo Abrahamovo koje će blagosloviti sve narode na zemlji.

(redak 16) Dalje, nastavljajući s idejom na koju je upravo aludirao da Krist uključuje sve pomazane Duhom, on kaže: „Jer svi vi koji ste se krstili da budete *u zajedništvu s Kristom*, Kristom ste se zaodjenuli, ...A ako ste Kristovi, onda ste *potomstvo Abrahamovo*, nasljednici po obećanju.“ (Gal. 3:27, 29) Nastavljajući u istom pravcu on pokazuje (Gal. 4) da je Abraham bio predlika Jehove, Sara predlika saveza obećanja, i Izak predlika Krista (tijelo i glava); i tada dodaje: „A mi smo, braćo, djeca obećanja, kao što je bio Izak.“ (28 redak) Tako je Božji plan bio skriven u predlikama sve dok se u Evandeoskom dobu nije počeo razvijati Krist.

Postojala je potreba da ta tajna ostane skrivenom, inače to ne bi bio slučaj. Bilo je neophodno zbog toga što bi otkriveni cjelokupni plan, za čovječanstvo bilo frustrirajuće. Da su je ljudi znali ne bi razapeli Gospodina slave niti Crkvu koja je njegovo tijelo. (1. Kor. 2:8) Ne samo da bi se spriječila Kristova smrt, kao cijene za Adamovo otkupljenje da se plan nije čuvao skrivenim već bi se spriječilo i ispite za Crkvu koja je sudionik Kristovih patnji jer: „Zato svijet ne pozna nas (kao sunasljednike) jer nije upoznao njega (iz istog razloga) „ (1. Ivan. 3:1)

Nije samo Božji plan, a niti Krist kao njegovo utjelovljenje, velika tajna za svijet, nego je i poseban pravac kojim je pozvano ići malo stado ono što ih čini „naročitim narodom“. Za svijet je bila tajna to što je Isus koji je mogao toliko toga postići u politici, zakonu, trgovini, popularnoj religiji i postati velik i poštovan umjesto da svoje talente i sposobnosti i vrijeme koristi na način kako je on to učinio. Prema ljudskom gledištu on je protratio svoj život, i rekli su:

„On ima demona i lud je.“ Njegov život i učenja za njih su bili misterij. Nisu ga mogli razumjeti.

Apostoli i njihovi pratioci također su bili tajnom za svijet jer su ostavili svoje poslovne izgleda itd. da propovjedaju oprostjenje grijeha kroz smrt prezrenog i rassetog Isusa. Pavao je ostavio svoj visoki položaj i društveni utjecaj kako bi zarađivao za život svojim rukama i propovjedaio Krista, i nevidljivu krunu za sve vjernike koji će biti njegovi sljedbenici. To je bilo toliko čudno da su mu neki rekli: „Luduješ Pavle, ! Velika učenost tjera te u ludilo!“ I sve one koji su poput Pavla slijedili Učiteljeve stope smatralo se ludima zbog Krista.

Međutim Božji plan nije trebao zauvijek ostati obavijen velom tajne, svanuće Milenijskog dana donosi punije svjetlo od Boga ljudima i „znanje o Gospodinu ispunit će svu zemlju.“ Sunce pravednosti koje će izaći s ozdravljenjem na svojim zracima, rastjerujući tamu neznanja, je Krist u Milenijskoj slavi – ne samo Glava, nego i udovi njegovog tijela, kao što je napisano: Ako trpimo zajedno s njim da bi smo zajedno *s njim bili i proslavljeni*. „Kada se pokaže Krist, naš život, tada ćete se i vi s njim pokazati u slavi.“ i „Tada će pravednici *poput sunca* sjati u kraljevstvu Oca svojega“. Rim. 8:17; 2. Tim. 2:11, 12; Kol. 3:4; Mat. 13:43

Sada svima osim onih koji su nanovo začeti s novim umom, usvajajući „Kristov um“, obećanja kojima mi vjerujemo, i nade koje njegujemo, izgledaju vizionarskima, i prelijepima da bi bila istinita. U dobu koje dolazi kada će Bog „izliti svoj duh na svako tijelo“ kao što ga sada u ovom dobu izljevava „na svoje sluge i sluškinje“ će svi razumjeti i cijeliti obećanja koja sada shvaća „malo stado“ i radovat će se poslušnosti i uzvišenju Crkve, govoreći: „Radujmo se i veselimo i slavu mu dajmo, jer je došla svadba Janjetova i

spremna je žena njegova.“ (Otkr. 19:7) Oni će se radovati Crkvinom proslavljenju, kroz koju će im tada pritjecati blagoslovi; i dok budu shvaćali da „dragocjena i najveličanstvenija obećanja“ koja je Pomazanik (Glava i tijelo) naslijedio nisu za njih, nego su ispunjena na nama bit će blagoslovljeni poukama koje će izvlačiti iz primjera Crkve; i dok budu trčali za blagoslovima koji će im *tada stajati u izgledu* koristit će im primjer Crkve, i slavit će Boga zbog nje. Ali ta spoznaja neće donijeti pohlepu; jer u novom poretku njihov poziv da postignu ljudsko savršenstvo u potpunosti će ih zadovoljiti, i činit će im se mnogo poželjnijim od promjene prirode.

Tada će „tajna“ biti završena; jer tada će svijet shvatiti da je u Kristu bio Božji duh, a u nama Kristov duh – Bog se očitovao u tijelu – što su oni do tada krivo razumjeli. Tada će shvatiti da mi nismo bili ludi niti budale; nego da smo izabrali bolji dio kada smo trčali za bogatstvom, čašću i krunom njima nevidljivom ali vječnom.

U jednom trenutku vremena Božja tajna bit će svršena tijekom razdoblja oglašavanja sedme (simbolične trube). (Otkr. 10:7) To se odnosi na oba smisla u svezi te tajne: tajna ili skrivene značajke Božjeg plana tada će biti obznanjena i bit će jasno vidljiva; i također „tajna Božja“, Crkva, utjelovljenje tog plana. Obje značajke tada će biti svršene. Tajna, skriveni plan koja je tražila puni, potpuni broj udova Kristova tijela, bit će završena. Plan će prestati biti tajnom, zato što tada neće biti daljnjeg razloga za time. Veličina toliko dugo čuvane tajne, i skrivene u obećanjima, predlikama i simbolima, i nevjerojatna milost ukazana onima koji su bili pozvani da budu sudionici te tajne, (Efež. 3:9) sugerira nam da djelo koje slijedi nakon njenog završetka, zbog kojeg je Jehova 6000

godina držao čovječanstvo u iščekivanju i nadi mora biti neobično veliko djelo, veličanstveno, dostojno tako velikih priprema. Nevjerojatno je što sve možemo očekivati od blagoslova koji će tada pritijecati svijetu, kada će biti uklonjen veo tajne i kada će silaziti obilni pljuskovi blagoslova! Za time je cjelokupno stvorenje u boli uzdisalo sve do sada, očekujući dovršetak ovog misterija – objavljivanje Sinova Božjih, obećanog „Potomstva“ u kojem će svi biti blagoslovljeni. Rim. 8:19, 21, 22

Prinos u Gospodnji dan

„Prinosim ti
 svaki otkucaj srca jer je Tvoj,
 svaku ljudsku vezu
 svaku radost i svaku bol
 svaki čin uma ili mozga
 Moj blagoslovljeni Bože!
 Svaku nadu i svaki strah
 Svaki osmjeh i svaku suzu
 svaku pjesmu i himnu
 „Laudamus te“

„Uzmi ih sve moj blagoslovljeni Gospode
 veži ih sa svojim tajnim užetom,
 Proslavi sebe u meni
 Počašćeni!
 Umnoži ih svojom riječju
 Ojačaj, blagoslovi, uvećaj, moj Gospodine,
 savršenom ljubavlju
 Ti prvi i posljednji!“